

Sygn. akt II CSK 703/18

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa J.R.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi [...] w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 września 2019 r.,
na skutek zażalenia pełnomocnika powoda
na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 28 czerwca 2019 r., sygn. akt II CSK 703/18
i wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku
o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

1. odrzuca wniosek;

2. odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

W uchwale z dnia 16 lutego 2012 r., III CZP 1/12 (OSNC 2012, nr 10, poz. 114) Sąd Najwyższy wyjaśnił m.in., że art. 398⁷ § 1 - w odniesieniu do kosztów postępowania kasacyjnego - modyfikuje możliwość odpowiedniego stosowania art. 109 § 1 k.p.c. w przypadku skarg kasacyjnych rozpoznawanych na posiedzeniu niejawnym. Wynikająca z art. 398⁹ § 2 k.p.c. reguła, że o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy orzeka na posiedzeniu niejawnym, oznacza, iż wniosek o zasądzenie kosztów postępowania w tym zakresie może zostać złożony skutecznie wyłącznie w skardze kasacyjnej lub

odpowiedzi na ten środek zaskarżenia. Zważywszy, że w niniejszej sprawie postępowanie kasacyjne zakończyło się na etapie przedsądu, nie jest już możliwe przywrócenie terminu do złożenia prawidłowego wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa za ten etap postępowania.

Ubocznie można też zwrócić uwagę, że we wniosku o przywrócenie terminu nie przytoczono żadnych argumentów, które mogłyby uzasadniać tezę, iż jego niedochowanie nastąpiło z przyczyn niezawinionych. Skoro nieprawidłowy wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej został zawarty w skardze kasacyjnej, nie ma podstaw by przyjmować, że wnioskodawca pozostawał w usprawiedliwionym przekonaniu, iż wniosku takiego nie musi składać, a tym bardziej uwzględniać w nim obligatoryjnego elementu, czyli oświadczenia o nieopłaceniu kosztów przez klienta z urzędu.

Odrzuceniu, jako niedopuszczalne, podlegało również zażalenie na postanowienie z dnia 28 czerwca 2019 r., w którym Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powoda do rozpoznania oraz oddalił wniosek adw. I.Z. o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym wobec niezawarcia w treści wniosku wymaganego przez § 3 rozporządzenia z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.).

Stosownie do treści art. 394¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienia sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a ponadto w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna - na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Zaskarżone rozstrzygnięcie nie należy do żadnej z wyżej wymienionych kategorii orzeczeń.

Zastosowania w sprawie nie znajduje również regulacja art. 394² § 1 k.p.c., albowiem Sąd Najwyższy nie jest sądem drugiej instancji i jako sąd drugiej instancji nie orzekał w przedmiotowej sprawie. Orzeczenia Sądu Najwyższego, jako sprawującego nadzór judykacyjny nad orzecznictwem sądów powszechnych, nie podlegają zaskarżeniu w drodze środków odwoławczych (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lutego 2017 r., II PO 1/17, nie publ., z dnia 12 stycznia 2018 r., II CO 104/17, nie publ., z dnia 16 listopada 2018 r., IV CSK 12/18, nie publ., z dnia 4 kwietnia 2019 r., V CSK 345/18, nie publ. i z dnia 30 maja 2019 r., IV CSK 362/18, nie publ.).

Z tych względów, na podstawie art. 171 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz k.p.c. i art. 394¹ a contrario k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

as

jw